

Wtorek, 15 grudnia 2015 r.

P8_TA(2015)0447

Nowa WPRyb: struktura środków technicznych i planów wieloletnich**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie nowej wspólnej polityki rybołówstwa: struktura środków technicznych i planów wieloletnich (2015/2092(INI))**

(2017/C 399/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 43,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności jego art. 7 ust. 2, art. 9 i 10,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A8-0328/2015),
- A. mając na uwadze fakt, że zrównoważony charakter zasobów rybnych to warunek niezbędny dla przyszłości przemysłu rybnego;
- B. mając na uwadze, że od 2009 r. nie odnotowano istotnych postępów w odniesieniu do wniosków ustawodawczych dotyczących środków technicznych i planów wieloletnich, po części z powodu napięć między instytucjami europejskimi dotyczących przyznanych im w art. 43 TFUE uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do wniosków Komisji w sprawie planów wieloletnich, a po części ze względu na trudności wynikające z dostosowania ustawodawstwa dotyczącego środków technicznych do Traktatu z Lizbony;
- C. mając na uwadze, że do celów wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) (rozporządzenie (UE) nr 1380/2013) należy odtworzenie i utrzymanie populacji poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających zapewnić maksymalny podtrzymywalny połów (MSY) przy zastosowaniu podejścia opartego na ekosystemie i selektywności; mając na uwadze, że środki techniczne i plany wieloletnie należą do głównych narzędzi służących osiągnięciu tych celów;
- D. mając na uwadze, że do głównych zmian wprowadzonych dzięki reformie WPRyb z 2013 r. należy również obowiązek wyładunku i regionalizacja;
- E. mając na uwadze złożoność i różnorodność środków technicznych oraz fakt, że wprowadzane są one w wielu różnych rozporządzeniach, co utrudnia rybakom ich wdrażanie i może budzić ich nieufność;
- F. mając na uwadze, że zasada regionalizacji obejmuje konsultację z komitetami doradczymi w celu przybliżenia zainteresowanym podmiotom procesu decyzyjnego i lepszej oceny potencjalnego społeczno-ekonomicznego wpływu podejmowanych decyzji;
- G. mając na uwadze, że złożoność środków technicznych i trudności w ich wdrażaniu oraz brak namacalnych wyników WPRyb i odpowiednich zachęt przyczyniły się do braku zaufania wśród rybaków;
- H. mając na uwadze, że przegląd środków technicznych zgodnie z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi i podejściem opartym na ekosystemie powinien służyć lepszemu zrównoważeniu środowiskowemu zasobów rybnych i morskich z zachowaniem spójności z opłacalnością społeczno-ekonomiczną tego sektora;
- I. mając na uwadze, że osiągnięcie celów nowej WPRyb wymaga m.in. większej selektywności narzędzi i praktyk połowowych;
- J. mając na uwadze, że prawodawstwo często utrudnia wdrażanie bieżących innowacji zwiększających selektywność narzędzi połowowych;

Wtorek, 15 grudnia 2015 r.

- K. mając na uwadze, że obowiązek wyładunku pociąga za sobą istotną zmianę podejścia do zarządzania rybołówstwem, zwłaszcza w przypadku połowów dennych, a przez to do środków technicznych w kluczowych obszarach, takich jak skład połowów i rozmiar oczek;
- L. mając na uwadze, że należy szczególnie podkreślić znaczenie tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego dla zrównoważonego rozwoju społeczności nadmorskich, zwłaszcza jeśli chodzi o rolę kobiet i dzieci; mając na uwadze, że w WPRyB przywołano kwestię zróżnicowanego traktowania tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w Europie;
- M. mając na uwadze konieczność ogólnego zdefiniowania tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego z uwzględnieniem jego roli w procesie przywracania właściwego stanu naszych mórz oraz zachowania tradycyjnych i środowiskowo zrównoważonych praktyk i zawodów;
- N. mając na uwadze, że zapewnienia osiągnięcia celów WPRyB w UE wymaga określenia podstawowych wspólnych zasad dla wszystkich basenów morskich w rozporządzeniu ramowym przyjętym w ramach zwykłej procedury ustawodawczej zgodnie z Traktatem z Lizbony, by zapewnić operatorom równe warunki działania oraz ułatwić realizację i kontrolę środków technicznych;
- O. mając na uwadze, że zwykła procedura ustawodawcza nie jest zawsze konieczna w przypadku środków o zasięgu regionalnym, podlegających częstym zmianom lub bazujących na normach i celach przyjętych przez współprawodawców, należy jednak utrzymać ją w przypadku wspólnych norm dla wszystkich basenów morskich oraz w przypadku środków zapisanych w rozporządzeniach szczególnych lub niemających podlegać zmianom w przewidywalnej przyszłości;
- P. mając na uwadze, że regionalizacja musi zapewniać dostosowanie norm środków technicznych szczególnych wymogów każdego łowiska i basenu dzięki elastyczności i ułatwieniu szybkiego reagowania na wszelkie nagłe sytuacje; mając na uwadze, że regionalizacja musi oznaczać uproszczenie środków technicznych oraz ułatwiać ich zrozumienie, wdrażanie i egzekwowanie; mając na uwadze, że przyjmowanie regionalnych środków technicznych powinno być zgodne z modelem uzgodnionym przez współprawodawców w ramach zreformowanej WPRyB;
- Q. mając na uwadze, że regionalizacja może przyczynić się do uproszczenia i lepszego zrozumienia norm, co zostałyby bardzo dobrze przyjęte przez sektor rybołówstwa i inne zainteresowane strony, zwłaszcza te, które są zaangażowane w proces przyjmowania norm;
- R. mając na uwadze, że regionalizacja nie powinna prowadzić do renacjonalizacji polityki, ponieważ byłoby to sprzeczne z WPRyB, należąca do wyłącznych kompetencji UE ze względu na współdzielony charakter zasobów;
- S. mając na uwadze, że przyjmowanie regionalnych środków technicznych powinno być zgodne z modelem uzgodnionym przez współprawodawców w nowej WPRyB, co oznacza przyjmowanie przez Komisję aktów delegowanych na podstawie wspólnych zaleceń zainteresowanych państw członkowskich, zgodnie z normami i celami określonymi przez współprawodawców, lub – jeżeli zainteresowane państwa członkowskie nie przedłożą wspólnych zaleceń w wyznaczonym czasie – z własnej inicjatywy Komisji; mając jednak na uwadze, że zgodnie z Traktatem Parlament zachowuje prawo do sprzeciwu wobec każdego aktu delegowanego;
- T. mając na uwadze, że przegląd ram środków technicznych powinien być okazją do dalszej refleksji nad regionalizacją i do rozważenia alternatyw wobec aktów delegowanych;
- U. mając na uwadze kontrowersyjny charakter niektórych wniosków w sprawie rozporządzeń szczegółowych zawierających środki techniczne (w sprawie zakazu połowów z użyciem pławnic, przypadkowych odłowów waleni na łowiskach, połowów stad głębinowych); mając na uwadze, że niektóre wnioski, np. w sprawie połowów stad głębinowych na północno-wschodnim Atlantyku, są zablokowane od ponad trzech lat; mając na uwadze, że rozmowy dotyczące połowów z użyciem pławnic także utknęły w martwym punkcie; mając na uwadze, że niektóre rozporządzenia szczegółowe w sprawie środków technicznych zostały odrzucone przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa;
- V. mając na uwadze, że środki techniczne powinny uwzględniać zjawisko nielegalnych połowów, którym często towarzyszy nielegalne wykorzystanie narzędzi połowowych, oraz że należy w tych środkach zaproponować skuteczne rozwiązanie problemu połowów NNN;

Wtorek, 15 grudnia 2015 r.

- W. mając na uwadze, że środki techniczne obowiązujące w każdym basenie połowowym UE nie zawsze są dostosowane do potrzeb innowacyjnych metod połowowych i do poszczególnych łowisk lokalnych; mając w związku z tym na uwadze, że rybacy potrzebują zestawu regionalnych środków technicznych odpowiadających zróżnicowanym warunkom poszczególnych basenów morskich; mając na uwadze kluczowe znaczenie zrównoważonego zarządzania zasobami rybnymi oraz konieczność uproszczenia i możliwości dostosowywania prawodawstwa do realiów panujących w terenie; mając na uwadze, że należy również uwzględnić fakt, że baseny połowowe dzielimy z państwami trzecimi, w których obowiązują inne zasady ochrony zasobów niż w Europie;
- X. mając na uwadze, że na wodach europejskich, a zwłaszcza w basenie Morza Śródziemnego, państwa członkowskie powinny koniecznie zapewnić niezbędne środki i współpracować w celu wskazywania osób odpowiedzialnych za połowy NNN, zapewniając tym samym nakładanie przewidzianych kar i zaostrzenie kontroli na morzu i na lądzie;
- Y. mając na uwadze, że nie wszystkie plany wieloletnie przyjmowane w latach 2002–2009 okazały się równie skuteczne; mając na uwadze, że nowe plany wieloletnie będą przyjmowane zgodnie z nowymi zasadami WPRyb;
- Z. mając na uwadze, że starania o osiągnięcie zrównoważoności muszą obejmować negocjacje z państwami trzecimi;
- AA. mając na uwadze, że w reformie WPRyb wprowadzono wymogi dotyczące wyładunku oraz przewidziano elastyczność, wyjątki i wsparcie finansowe z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR);
- AB. mając na uwadze, że mogą wystąpić trudności w stosowaniu zakazu odrzutów w łowiskach mieszanych, w których występują gatunki dławiące;
- AC. mając na uwadze, że po wejściu w życie Traktatu z Lizbony Parlament został współprawodawcą w dziedzinie rybołówstwa, z wyłączeniem całkowitego dopuszczalnego połowu i kwot;
- AD. mając na uwadze, że od 2009 r. nie przyjęto żadnego planu wieloletniego, ponieważ dotyczące ich wnioski zostały zablokowane w Radzie;
- AE. mając na uwadze, że w międzyinstytucjonalnej grupie roboczej ds. planów wieloletnich współprawodawcy uznali znaczenie współpracy na rzecz znalezienia pragmatycznych rozwiązań służących przyjęciu planów wieloletnich pomimo różnic w interpretacji ram prawnych;
- AF. mając na uwadze, że plany wieloletnie powinny dostarczać solidnych i trwałych ram zarządzania łowiskami w oparciu o najlepsze i najnowsze dostępne ustalenia naukowe i socjoekonomiczne oraz powinny być na tyle elastyczne, by dostosowywać się do zmian stanu zasobów i corocznych decyzji o uprawnieniach do połowów;
- AG. mając na uwadze, że za wspólne elementy przyszłych planów wieloletnich uznano limit maksymalnego podtrzymywalnego połowu i termin jego osiągnięcia, ostrożnościowy mechanizm uruchamiania środków zabezpieczających, minimalny cel dotyczący biomasy, mechanizm dostosowywania się do nieoczekiwanych zmian w najlepszych dostępnych opiniach naukowych oraz klauzulę przeglądową;
- AH. mając na uwadze, że plany wieloletnie powinny określać ogólny cel, możliwy do osiągnięcia z administracyjnego i naukowego punktu widzenia; mając na uwadze, że powinny one obejmować długotrwałe i stabilne połowy zgodnie z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi, co należy odzwierciedlić w corocznych decyzjach Rady w sprawie uprawnień do połowów; mając na uwadze, że te coroczne decyzje nie powinny wykraczać poza ściśle pojmowane pojęcie przyznawania uprawnień do połowów;
- AI. mając na uwadze, że wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawach C-103/12 Parlament przeciwko Radzie i C-165/12 Komisja przeciwko Radzie, dotyczący przyznawania uprawnień do połowów na wodach UE w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej statkom rybackim pływającym pod banderą Boliwariańskiej Republiki Wenezueli stanowi precedens, gdyż objaśnia treść i granice zastosowania dwóch różnych podstaw prawnych zawartych w art. 43 TFUE; mając na uwadze, że art. 43 ust. 3 może być podstawą prawną wyłącznie w odniesieniu do przyznawania uprawnień do połowów w rozporządzeniach dotyczących całkowitego dopuszczalnego połowu i kwot;

Wtorek, 15 grudnia 2015 r.

- AJ. mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości w dniu 1 grudnia 2015 r. wydał wyrok w połączonych sprawach C-124/13 i C-125/13 – Parlament i Komisja przeciwko Radzie – dotyczący rozporządzenia Rady (UE) nr 1243/2012 zmieniającego długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza, w której to sprawie Trybunał potwierdził stanowisko Parlamentu Europejskiego, zgodnie z którym ze względu na cel i treść tego rozporządzenia należało je przyjąć na podstawie art. 43 ust. 2 TFUE, z wykorzystaniem zwykłej procedury ustawodawczej, w której Parlament odgrywałby rolę współprawodawcy; ponieważ rozporządzenie to obejmuje decyzje polityczne mające wpływ na plan wieloletni i które od chwili obecnej są niezbędne do osiągnięcia celów WPRyB;
- AK. mając na uwadze, że wobec braku planów wieloletnich minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony będzie można zmieniać w planach odrzutów przyjętych na mocy aktów delegowanych przez Komisję na podstawie zaleceń zainteresowanych państw członkowskich lub – jeżeli zainteresowane państwa członkowskie nie przedstawiają wspólnych zaleceń w wyznaczonym czasie – z własnej inicjatywy Komisji; podkreśla znaczenie ochrony osobników niedojrzałych oraz stosowania się do opinii naukowych przy podejmowaniu decyzji o minimalnych rozmiarach odniesienia do celów ochrony;
- AL. mając na uwadze, że plany odrzutów odegrają kluczową rolę, ponieważ zmiana minimalnych rozmiarów do celów ochrony może przynieść zmiany w technikach połowowych, a przez to w śmiertelności połowowej i biomasie tarłowej, które są wymiernymi celami zapisanymi w planach wieloletnich; mając na uwadze, że zmiana minimalnych rozmiarów w drodze aktów delegowanych oznaczałaby zmianę głównych parametrów planów wieloletnich w sposób niezależny od nich samych;
- AM. mając na uwadze, że zamiarem współprawodawców było, aby te akty delegowane miały charakter przejściowy i w żadnym wypadku nie obowiązywały dłużej niż trzy lata;
- AN. mając na uwadze, że minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony dla tego samego gatunku mogą być różne w poszczególnych strefach w celu uwzględnienia specyfiki gatunków i łowisk, mając również na uwadze, że jeśli tylko jest to możliwe, należy podejmować decyzje horyzontalne dla wszystkich stref w celu ułatwienia czynności kontrolnych;
1. uważa, że aby zapewnić osiągnięcie celów WPRyB, przysze środki techniczne należy uprościć w celu usunięcia wszelkich sprzeczności i dublowania działań, wpisać w ramy prawne o jasnej strukturze i oprzeć na solidnych podstawach naukowych potwierdzonych w procesie wzajemnej weryfikacji;
 2. uważa, że należy sporządzić kompletny wykaz wszystkich obowiązujących obecnie środków technicznych, aby uzyskać lepszy obraz możliwych uproszczeń i skreślić w przyszłych środkach technicznych;
 3. jest zdania, że należy przeprowadzić przegląd środków technicznych z myślą o osiągnięciu celów WPRyB, poprawie selektywności, zminimalizowaniu odrzutów i wpływu rybołówstwa na środowisko, uproszczeniu obecnych przepisów oraz poprawie ich podstaw naukowych;
 4. uważa, że środki techniczne należy dostosować do specyfiki każdego łowiska i regionu, co przyczyni się do lepszego spełnienia wymogów przez dany sektor;
 5. jest zdania, że uproszczenie i regionalizacja środków technicznych powinny zawsze być zgodne z rzeczywistym celem rozporządzenia dotyczącego środków technicznych, czyli z minimalizacją przypadkowych połowów i wpływu na środowisko morskie;
 6. uważa, że ułatwienie wdrażania przepisów WPRyB oraz poprawa poziomu ich akceptacji i przestrzegania przez sektor rybołówstwa i inne zainteresowane strony wymaga większego udziału rybaków w procesie podejmowania decyzji, zwłaszcza w komitetach doradczych, a także zapewnienia zachęt, np. wsparcia z EFMR i innych instrumentów na rzecz innowacyjności, szkoleń, wyposażenia i stosowania bardziej selektywnych narzędzi połowowych;
 7. jest zdania, że nowe ramy prawne ułatwią powszechniejsze stosowanie innowacyjnych narzędzi połowowych, co do których wykazano naukowo, że zwiększają selektywność i mają mniejszy wpływ na środowisko;

Wtorek, 15 grudnia 2015 r.

8. uważa, że trzeba będzie wspierać innowacyjność i badania w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia WPRyb, zwłaszcza jeśli chodzi o wyładunek odrzutów, aby rozwijać selektywność i zmodernizować techniki połowu i kontroli;
9. uważa, że należy zezwolić – bez ograniczeń i zbędnych limitów ilościowych – na zrównoważone stosowanie innowacyjnych narzędzi połowowych, których większą selektywność wykazano w niezależnych badaniach naukowych, uregulować w prawodawstwie stosowanie takich narzędzi i wspierać finansowo dalsze badania w tej dziedzinie;
10. jest zdania, że należy utrzymać zwykłą procedurę ustawodawczą w przypadku przyjmowania wspólnych norm dla wszystkich basenów morskich, w tym opracowywania norm i celów odnoszących się do środków technicznych, także tych, które zawarto w rozporządzeniach szczególnych, lub środków technicznych, które prawdopodobnie nie będą zmieniane w przewidywalnej przyszłości, uważa natomiast, że stosowanie zwykłej procedury ustawodawczej nie jest zawsze konieczne do przyjmowania środków o zasięgu regionalnym lub takich, które mogą podlegać częstym zmianom; jest zdania, że środki te należy oceniać w regularnych odstępach czasu, by zapewnić, że nadal są odpowiednie; uważa, że rozsądne stosowanie aktów delegowanych może zaspokajać tę potrzebę elastyczności i szybkiego reagowania; przypomina jednak, że zgodnie z Traktatem Parlament zachowuje prawo do sprzeciwu wobec każdego aktu delegowanego;
11. zaleca określenie jasnych ogólnych ram europejskich dla środków technicznych przez ustalenie ograniczonej liczby podstawowych zasad horyzontalnych; uważa, że wszystkie przepisy, które nie mają zastosowania do dużej części wód europejskich, nie powinny znaleźć się tych ramach ogólnych, tylko być objęte regionalizacją;
12. uważa, że wszelkie środki przyjmowane na szczeblu regionalnym powinny być zgodne z rozporządzeniem ramowym dotyczącym środków technicznych oraz spójne z celami WPRyb i dyrektywą ramową 2008/56/WE w sprawie strategii morskiej;
13. uważa, że przepisy dotyczące środków technicznych powinny być określone w odpowiednio zastosowanym procesie regionalizacji i w oparciu o wspólne scentralizowane zasady i definicje, w tym wspólne cele i normy, które mają być stosowane w całej UE, obejmujące m.in. wykaz zakazanych gatunków i narzędzi połowowych, a także o zbiór przepisów szczegółowych dotyczących największych basenów morskich oraz pewną liczbę szczegółowych regulacji technicznych, przy czym wszystkie te środki powinny być przyjmowane w zwykłej procedurze ustawodawczej; zauważa, że stosowanie regionalizacji powinno dotyczyć przepisów o zasięgu regionalnym lub podlegających częstym zmianom i być oceniane w regularnych odstępach czasu;
14. podkreśla potrzebę jasnego sformułowania nowego rozporządzenia ramowego w sprawie środków technicznych, co będzie wymagało znacznej pracy nad wyjaśnieniem niejasności; w związku z tym wzywa do wcześniejszego uchylecia obowiązujących rozporządzeń dotyczących środków technicznych, zwłaszcza rozporządzeń Rady (WE) nr 850/98 i (WE) nr 1967/2006, aby zlikwidować ich nadmiar;
15. przypomina, że zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego państwa członkowskie mogą – w terminie, który należy ustalić w rozporządzeniu o środkach technicznych – przedstawić Komisji zalecenia dotyczące aktów delegowanych, a Komisja nie może przyjąć żadnego aktu przez upływem tego terminu;
16. uważa, że należy ocenić rozporządzenia szczegółowe oparte na środkach technicznych pod kątem stosowności, wydajności i skutków społeczno-gospodarczych dla flot UE oraz dla społeczności lokalnych, przy poszanowaniu dla celów WPRyb i dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej;
17. uważa, że środki techniczne powinny zawierać szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niektórych narzędzi połowowych, by chronić siedliska i gatunki morskie podatne na zagrożenia;
18. uważa, że środki techniczne powinny zapewniać niestosowanie destrukcyjnych i nieselektywnych narzędzi połowowych oraz ogólny zakaz stosowania substancji wybuchowych i toksycznych;

Wtorek, 15 grudnia 2015 r.

19. jest zdania, że należy pilnie opracować spójny zbiór środków technicznych dla każdego z basenów, z uwzględnieniem specyfiki każdego z nich, ponieważ decyzje Unii mogą mieć istotny wpływ na odnowę stad ryb i ochronę ekosystemów oraz na zrównoważone gospodarowanie wspólnymi stadami ryb;

20. wyraża opinię, że niezależnie od obowiązku wyładunku, który jest w mocy od 1 stycznia 2015 r. i do 2019 r. ma być stopniowo stosowany do stad ryb, przepisy w sprawie środków technicznych muszą być wystarczająco elastyczne, by dostosowywać się w czasie rzeczywistym do postępu w rybołówstwie i dawać sektorowi większe możliwości wdrażania w praktyce innowacji dotyczących selektywnych metod połowowych;

21. uważa, że obowiązek wyładunku stanowi podstawową zmianę dla rybołówstwa, dlatego należy dostosować środki techniczne, aby umożliwić wdrożenie i ułatwienie bardziej selektywnych połowów; w tym celu zaleca trzy następujące środki:

— znaczne dostosowanie, a nawet uchylenie przepisów dotyczących składu połowów,

— zezwolenie na większą elastyczność w odniesieniu do rozmiarów oczek,

— umożliwienie trzymania na pokładzie różnych narzędzi połowowych;

22. odnotowuje trudności wynikające ze współistnienia norm handlowych wprowadzonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2406/96 i minimalnych rozmiarów odławianych osobników; wzywa do ich ujednoczenia w nowym rozporządzeniu ramowym w sprawie środków technicznych;

23. uważa, że w przeglądzie środków technicznych należy uwzględnić ich wpływ na ochronę zasobów biologicznych, środowisko morskie, koszty operacyjne w rybołówstwie i opłacalność pod względem społeczno-zawodowym;

24. jest zdania, że cel ochrony, jakemu służy rozporządzenie ramowe w sprawie środków technicznych, można wydajniej osiągnąć przez działania zmierzające do poprawy zarządzania podażą i popytem przy wsparciu organizacji producentów;

25. uważa, że okazjonalne tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne na wodach śródlądowych państw członkowskich i regionów nie powinno być uwzględniane w wielkości całkowitego dopuszczalnego połowu;

26. uważa, że plany wieloletnie odgrywają kluczową rolę w ochronie zasobów rybnych zgodnie z WPRyb, ponieważ stanowią najodpowiedniejszy środek przyjmowania i wdrażania szczegółowych środków technicznych na różnych łowiskach;

27. uważa, że współprawodawcy muszą dalej dążyć do zawarcia porozumienia w sprawie planów wieloletnich z uwzględnieniem kompetencji instytucji zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w oparciu o odpowiednie orzecznictwo;

28. uważa, że plany wieloletnie powinny dostarczać solidnych i trwałych ram zarządzania łowiskami, opierać się na najlepszych i najnowszych badaniach naukowych i socjoekonomicznych potwierdzonych w procesie wzajemnej oceny oraz być dostosowane do rozwoju zasobów i oferować elastyczność przy podejmowaniu rocznych decyzji Rady dotyczących uprawnień do połowów; zauważa, że te coroczne decyzje nie powinny wykraczać poza ścisłe ramy przydziału uprawnień do połowów oraz że należy w miarę możliwości unikać poważnych wahań wielkości przyznawanych w tych decyzjach;

29. wyraża opinię, że potrzebne są postępy w pracach nad przyszłymi planami wieloletnimi, aby odtworzyć i utrzymać wielkość stad przekraczającą poziom pozwalający na osiągnięcie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, wprowadzić ustalony z góry harmonogram, mechanizm uruchamiania środków zabezpieczających, mechanizm dostosowywania się do zmian w opiniach naukowych i klauzulę przeglądową;

30. uważa, że aby uniknąć problemów wynikających z obowiązkowego wyładunku połowów wielogatunkowych, należy poprawić selektywność i zminimalizować przypadkowe połowy; za wskazane uważa znalezienie metod stosowania możliwości przyjmowania środków dotyczących elastyczności oraz stosowania naukowo wyznaczonych przedziałów śmiertelności połowowej przy określaniu całkowitego dopuszczalnego połowu;

Wtorek, 15 grudnia 2015 r.

31. potwierdza potrzebę zwiększenia udziału zainteresowanych stron – za pośrednictwem komitetów doradczych – w opracowywaniu i wdrażaniu planów wieloletnich oraz we wszystkich decyzjach związanych z regionalizacją;
 32. uważa, że Parlament powinien szczególnie uważnie analizować akty delegowane dotyczące planów odrzutów i zastrzec sobie prawo do ich odrzucenia, jeśli uzna to za konieczne;
 33. uważa, że przejściowe obowiązywanie aktów delegowanych dotyczących planów odrzutów, w tym zmiany minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony, nie powinno w żadnym wypadku trwać dłużej niż trzy lata, po czym w stosownych przypadkach akty te należy zastąpić planem wieloletnim, w związku z czym należy przyjąć plany wieloletnie jak najszybciej;
 34. jest zdania, że w kontekście regionalizacji decyzje dotyczące minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony dla poszczególnych gatunków powinny opierać się na opiniach naukowych; podkreśla potrzebę uniknięcia nieprawidłowości lub oszustw przy sprzedaży, które mogłyby zagrozić funkcjonowaniu rynku wewnętrznego;
 35. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
-